

H O T Ă R Ă R E
ÎN NUMELE LEGII

11 decembrie 2025

or. Sângerei

Judecătoria Bălți (sediul Sângerei)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Grefier

Malcoci Iurie

Andriuță Felicia

cu participarea: agentului constator Eșanu Ecaterina, a examinat în ședință publică cauza contravențională pornită în privința lui Drăgan Ion *****, domiciliat în s.***** raionul Sângerei, IDNP *****, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul contravențional,-

c o n s t a t ă:

La data de 22 octombrie 2025, Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspekția Teritorială de Muncă Bălți, în persoana agentului constator Eșanu Ecaterina, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. BL-06, în privința conducătorului GT „Dragan Ion ****”, incriminându-i ultimului săvârșirea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul contravențional, adică încălcarea legislației muncii manifestată prin neprezentarea documentelor necesare la cerințele legitime a colaboratorilor Inspekției Teritoriale de Muncă Bălți.

La 20.11.2025 cauza contravențională a parvenit în Judecătoria Bălți, sediul Sângerei pentru examinare conform competenței.

Agentul constator din cadrul Inspekției teritoriale de muncă Bălți a Inspectoratului de Stat al Muncii Eșanu Ecaterina, în cadrul ședinței de judecată a susținut procesul verbal și a solicitat sancționarea lui Drăgan Ion conform legii.

Persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional Drăgan Ion, fiind citat legal în ședința de judecată nu s-a prezentat, instanța dispunând examinarea cauzei în lipsa acestuia în baza art. 455 CC.

Studiind materialele cauzei contravenționale în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar ca procesul contravențional să fie încetat, reieșind din următoarele considerente.

Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și sancțiunea aplicată.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravențional.

În urma studiului materialelor cauzei contravenționale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală și bazată pe presupuneri.

La examinarea cauzei contravenționale, instanța de judecată va ține cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că „examinînd cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspect importante pentru soluționarea justă a cauzei”.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art. 375 din Codul contravențional: alin. (1) Persoana acuzată de săvîrșirea unei contravenții se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Alin. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Alin. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Reieșind din normele vizate, dar și analizînd circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constator din cadrul Inspecției teritoriale de muncă Bălți a Inspectoratului de Stat al Muncii, Roman Singureanu, nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu alin. (1) al art. 442 din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Potrivit art. 349 alin. (1) din Codul contravențional, împiedicarea în orice formă a activității legitime a funcționarului public sau funcționarului din cadrul organelor de ocrotire a normelor de drept ori organelor de control, în exercițiul funcțiunii (neadmiterea controlului, neprezentarea documentelor, neexecutarea altor cerințe legitime) se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 45 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 60 la 120 de unități convenționale aplicată persoanei juridice cu sau fără privarea, în toate cazurile, de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an.

Conform prevederilor art. 10 lit. b) din Legea privind Inspectoratul de stat al muncii, angajatorul are obligația să prezinte documentele și să dea informațiile solicitate de inspectorul de muncă în timpul efectuării inspecției, iar potrivit art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, persoana supusă controlului este obligată să prezinte documentele și informațiile ce țin direct de obiectul controlului, solicitate de inspectorii în vederea efectuării controlului.

În speță, cu referire la fapta contravențională incriminată lui Drăgan Ion, ultimul potrivit agentului constatatator, a împiedicat activitatea legitimă a funcționarului public din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii, prin neprezentarea sa și a documentelor solicitate, iar pentru constatarea existenței contravenției imputate, identificarea făptuitorului și constatarea vinovăției, de către agentul constatatator au fost propuse următoarele înscrisuri: - procesul verbal cu privire la contravenție nr. BL-06 din 22 octombrie 2025; - act privind absența directorului, - înștiințare administrației GȚ „Dragan Ion *****”, nr. 87/10 din 13 octombrie 2025, - aviz de recepție, recepționat la 16.10.2025, delegație de control, - petiție adresată Inspecției Teritoriale de Muncă Bălți de către cet. Uncu Vasile privind reținerea salariului.

La caz, instanța de judecată reține că, potrivit normei materiale, pentru constatarea faptei contravenționale de la art. 349 alin. (1) din Codul contravențional, agentul constatatator urma să probeze că, urmare a unei solicitări adresate făptuitorului pentru a prezenta unele documente, ultimul a ignorat aceste cerințe, împiedicând astfel activitatea legitimă a funcționarului din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii.

Studiind înscrisurile existente la materialul contravențional, instanța de judecată atestă că, contrar incriminărilor aduse lui Drăgan Ion, la materialele cauzei nu au fost anexate probe care să confirme comiterea de către ultimul a faptei incriminate, or numai faptul că în adresa acestuia a fost expediată o solicitare de a se prezenta la oficiul Inspecției teritoriale de muncă **la 15.10.2025 ora 14.00** pentru oferirea explicațiilor privitor la litigiu de muncă cu prezentarea actelor respective, nu poate fi reținută de către instanță ca o dovadă ce ar confirma intenția lui Drăgan Ion de a împiedica în careva mod activitatea legitimă a funcționarilor publici, or conform avizului poștal de recepționare a înștiințării, aceasta a fost recepționată de către Drăgan Ion **la data de 16.10.2025**, adică a doua zi față de **15.10.2025** când urma să se prezinte la Inspecția teritorială de muncă, circumstanță ce trezește dubii că înștiințarea care în opinia agentului constatatator a fost ignorată de către făptuitor să fi fost recepționată la timp de către Drăgan Ion, fapt din care reiese că, ultimul la momentul comiterii presupusei fapte contravenționale nu a cunoscut despre înștiințarea emisă de către Inspecția Teritorială de Muncă Bălți.

În aceeași ordine de idei, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, învinuirea contravențională, formulată și motivată în esență prin faptul că, la expedierea unor scrisori cu avize de recepție, Drăgan Ion fiind informat de către Inspectoratul de Stat al Muncii privind necesitatea prezentării unor înscrisuri, a ignorat aceste solicitări, nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente și utile, iar în asemenea împrejurări nu poate fi vorba despre vreo faptă contravențională în sensul invocat de către agentul constatatator.

În cazul de față, anexarea la materialul contravențional a unei scrisori întocmite de către inspectorul de muncă privind pretinsa solicitare expediată și recepționată de către presupusul făptuitor, fără administrarea probelor care ar confirma alegațiile agentului constatatator, este absolut insuficientă pentru face dovada comiterii faptei contravenționale de împiedicare a activității legitime a funcționarului public.

Reieșind din normele vizate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea incriminării aduse făptuitorului de comitere a contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul contravențional, iar toate afirmațiile invocate în procesul verbal cu privire la contravenție, poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv această împrejurare, face incompatibilă sancționarea lui Drăgan Ion.

Astfel, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Drăgan Ion, instanța a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în

procesul-verbal de contravenție constatată de către agentul constator în partea existenței laturii subiective și obiective, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul in dubio pro reo.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului”, dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse făptuitorului.

În această ordine de idei, instanța de judecată stabilește că de către agentul constator, în susținerea acuzării contravenționale așa cum a fost formulată, nu a fost anexată nici o probă decisivă și sigură care ar confirma situația descrisă în procesul verbal cu privire la contravenție, iar în asemenea situație, instanța de judecată este în imposibilitate să constate realitatea obiectivă descrisă în procesului-verbal cu privire la contravenție nr. BL-06 din 22 octombrie 2025.

Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialității procesului contravențional și limitele judecării cauzei, cercetând și apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată concluzionează că, în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravențională specificată la art. 349 alin. (1) din Codul contravențional, iar cu referire la dispoziția art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional respectiv necesită a fi încetat, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 441 alin. (1) lit. a), art. 442, art. 460, art. art. 461 – 462 din Codul contravențional, în numele Legii, instanța de judecată, –

D I S P U N E:

Se încetează procesul contravențional pornit de către Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială de Muncă Bălți în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. BL-06 din 22.10.2025 în privința lui Drăgan Ion conform art. 349 alin. (1) din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei.

Președinte de ședință,
judecător

Iurie Malcoci